

کم کاری خودمان را گردن فناوری نیندازیم

تایید همه چیز را بر گردن فضای مجازی انداخت، فضای مجازی بیشتر از این که تهدیدی برای زیرسال بردن فرهنگ عمومی جامعه و کاهش سرانه مطالعه باشد، می تواند بهترین فرصت برای انتقام کیفیت آگاهی باشد. البته طبیعتاً نحوه استفاده از آن سپارمه است اما لازم است تحقیقاتی علمی و تخصصی در ارتباط با فناوری و تکنولوژی صورت بگیرد. بدینه است اخلاص وقت زیاد به فضای مجازی می تواند باعث کاهش رغبت و تمایل افراد به کتابخانه و کسب اطلاعات از منابع دیگر را کشید. اما جهان مخواهی مورث کاربرد رفചای مجازی بازگذار نمی کیم؟

کتابخانه‌ی محدوده کتاب‌گاذرنیست و اعوام کتاب‌های صوتی، بی‌دی‌اف، پادکست... هم می تواند تأثیر بسیار زیادی بر افزایش سرانه مطالعه داشته باشد. کمپسی طرح‌ها، آموخته‌ها و کارگاه‌های اطلاع رسانی و فرهنگ کتابخانه‌ی است که امروز ما را به بیندازند که نه سوالی در ذهن این ایجاد می‌کند و نه مدام پادر و مادری رویه روهستند که رغبتی برای خواندن و پرس و جو کردن را خط بکشند و خودشان را به دل تبلیل‌ها، موبایل‌ها و بازی‌های کامپیوتري می‌آیند. درین میان، سهیل تقوی، کارشناسی فضای مجازی معتقد است که توانند خودشان را در عصر امروز، می‌توانند بزرگ‌ترین فضای مجازی است که در مدت کوتاهی شده است. اینها نهادنیزند. این همان واقعیت است که امروز آن روابه رو شده‌ایم: پدر و مادر رهایی که خودشان غرق در فضای مجازی هستند و تبدیل به الگویی نامناسب برای کودکان و نوجوانان خانه‌شان شدند. اتفاق نیست که بگوییم تعامل میان والدین و کودکان از میان زندگی کم‌کیفیت و مصونیت شده است. انکار که الدین زندگان کودکانشان حضور فیزیکی دارند اما نظر عاطفی نزدیکی کمی به آنها دارد. این همان چیزی است که اعتماد و الدین به تلقی‌های همه‌ها و متعین معبری برای دریافت اطلاعات استند. چک کردن مدام فضای مجازی و شکه‌های اجتماعی برای همراه داشته است. آنقدر که لازم است هرچه سریع‌تر، خودمان را این جاه عصی بیرون بکشیم و نجات بدیم؛ هم خودمان و هم مادر روزگاری زندگی می‌کیم که باور و بده زندگی مان، به مرور توانست گردید.